

Samtidig med Afløsningen skal Overtilsynet for den paagældende Kirke ved Regulativ bestemme, hvilke Kendelser der skal erlægges til de Kirkebetjente, der ikke ere berettigede til Offer og Accidenser, for Medvirken ved saadanne kirkelige Handlinger, ved hvilke de ifølge Vilkaarene for deres Ansættelse ikke ere pligtige til at medvirke uden Vederlag.

§ 16.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Forslag til Lov om Adgang til *Højtidsoffers* Afløsning have været fremsatte for Rigsdagen i Rigsdagssamlingerne 1893—94 (Tillæg A., Sp. 3293) og 1895—96 (Tillæg A., Sp. 2835). Begge Gange forelagdes Lovforslagene først for Landstinget, der i Rigsdagssamlingen 1893—94 i Henhold til det nedsatte Udvalgs Betænkning (Tillæg B., Sp. 1651) ændrede Forslaget til et Forslag til Lov om Adgang til Afløsning af Offer og *Accidenser* paa Landet, og i Rigsdagssamlingen 1895—96, bl. a. fordi den daværende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet ikke havde ment at burde følge Landstingets Forslag om at medtage *Accidenserne* i Afløsningen, forkastede Forslaget ved 3die Behandling (Landstingstidende Sp. 1580).

I Tiden mellem Fremsættelsen af de fornævnte tvende Lovforslag havde Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet modtaget et Andragende fra Bestyrelsen for „Danmarks Lærerforening“, hvori denne, efter at Sagen havde været gjort til Genstand for Drøftelse i Foreningens samtlige Kredse rundt i Landet, sluttede sig til Landstingets Forslag om, at Lovforslaget ogsaa kom til at omfatte *Accidenserne*, samt yderligere androg bl. a. om, at Tilsladelsen til Afløsningen forandredes til et Paabud, samt om, at Afløsningen maatte komme til at omfatte *Købstæderne* og Handelspladserne lige saavel som Landsognene.

Senere har Ministeriet — i Marts 1900 — fra 73 Kirkebetjente i *Købstæderne*

modtaget et Andragende om, at der maatte blive udarbejdet et Lovforslag om Afløsning af Kirkebetjentenes *Accidensoffer* i *Købstæderne*, hvilket Andragende s. A. forelagdes det kirkelige Raad. I sin Betænkning udtalte Raadet sig enigt om, at denne Foranstaltning ikke burde gennemføres for Kirkebetjentene, uden samtidig at gennemføres ogsaa for Præsterne. Vistnok havde flere af Raadets Medlemmer adskillig Betænkelse med Hensyn hertil, men idet de samtidig erkendte, at det for det kirkelige Liv i *Købstæderne*, og navnlig da i Hovedstaden og de større *Købstæder*, vilde være af meget stor Betydning, om man kunde fjerne den Uvillie, som mange nære imod *Accidensoffrene* for de kirkelige Handlinger, og maaske end mere mod Ydelsesmaaden, vilde de dog gaa med til at tilraade disse *Offres* Afløsning, naar der gaves fuld Erstatning for, hvad de udgøre, og der derhos — ligesom det som Regel sker ved Afløsning af *Højtidsoffer* i *Købstæderne* — blev truffet visse Foranstaltninger, der gav Sikkerhed for, at Afløsningssummen holdt Skridt med Befolkningens Forøgelse, i hvilken Henseende Raadet navnlig anbefalede, at Afløsningssummerne for *Kjøbenhavns* og *Købstædernes* Vedkommende sættes til et vist Antal Øre for hvert Hundrede Kroner af vedkommende Kommunes skattepligtige Indtægt.

Til de Opfordringer, der i de foranførte Omstændigheder have været for